

Un llibre nou

Hem de felicitar la **Blanca Cano** i el **Joan Raich** perquè han guanyat el premi «1 Llibre Nou» amb l'obra *Conte de Sant Jordi*. Es tracta d'un premi que han convocat l'Ajuntament de Manresa i la Fundació Caixa de Sabadell adreçat als alumnes de 5è i 6è de Primària. Et donen un llibre en blanc per convertir-lo en un conte il·lustrat. El potencial literari i artístic de la Puigberenguer!

L'Internet a casa nostra

El passat dia 29 de maig, **Ramon Barlam** (professor de secundària i especialista en telemàtica educativa) ens va oferir una xerrada amb interessants consells sobre com aplicar Internet a la dinàmica educativa dels nostres fills.

Internet és una gran revolució. Però, segons Barlam, cal desmitificar-la: sempre hi ha hagut grans canvis, que s'han hagut d'assumir progressivament. Ara, però, ens trobem en la Societat del Coneixement, i Internet hi juga un paper clau: com a eina per accedir a la informació, però també com a eina d'acció (i de mobilització, com s'ha vist davant la guerra d'Irak, etc.).

Ramon Barlam va insistir que Internet és una gran eina. Però els pares hem de vetllar perquè els nostres fills en facin un bon ús. Vet aquí els consells que va aportar:

- La millor situació de l'ordinador a casa és en un espai de treball comú (cal evitar que l'ordinador sigui a l'habitació dels fills).
- Cal que els fills no donin dades personals, ni d'hàbits o comportaments a altres persones connectades a la xarxa.
- És bo utilitzar adreces de correu gratuïtes (és la més fàcil d'anul·lar, davant del perill de la publicitat per Internet).
- No citar-se amb persones conegudes a la xarxa.
- Si creen pàgines web, cal vigilar el contingut, les dades personals i les fotos que hi han posat.
- I, sobretot, acompanyar els fills quan són a Internet, per fomentar una bona pràctica.

Cal saber trobar el terme mig, i l'equilibri amb altres fonts d'informació, i evitar que Internet acapari massa hores als nostres fills. Però, malgrat els perills, no hi ha dubte que és un dels mitjans més importants per a la formació i educació.

Ramon Barlam ens va suggerir algunes adreces de webs interessants:

- www.learn.pangea.org
- www.earnlatina.org
- www.lacenet.org
- www.guiaeducativa.org

Bona navegació!

De la Puigberenguer a Cambridge!

Vet aquí que una alumna de la Puigberenguer ha guanyat un viatge de tres dies a Cambridge. I com ho ha fet? Doncs quedant finalista del Projecte Orator.

La història va començar amb la posada en pràctica del Projecte Orator a la nostra escola amb l'objectiu de millorar la competència lingüística de l'anglès. Durant aquests dos anys hem pogut intercanviar experiències amb altres centres i això ens ha enriquit i ens ha obert noves possibilitats per treballar els temes de diferents maneres.

Dins d'aquest projecte també es va creure oportú participar en un concurs d'oratorïa en anglès, que consistia en presentar cada centre una gravació en vídeo d'un nen o una nena de cicle superior parlant durant un mínim de dos minuts en anglès, explicant algut tret característic de la cultura anglesa. Es va decidir presentar l'**Aina Castro** que va triar la llegenda «St. George and the dragon». Ho va fer molt bé. Tant, que hem quedat finalistes. Això significa que tots en sortim beneficiats ja que aquest premi és doble: per a l'escola, ja que donen uns diners per invertir a l'aula, i per a la finalista: un viatge de tres dies a Cambridge.

Aquest premi es lliurarà l'1 de juliol al Palau de la Generalitat, on l'Aina haurà de tornar a repetir la llegenda davant del públic.

Congratulations, Aina!

EL CURS QUE VE SERÀ EL MILLOR!

Hi havia una vegada, plantada dalt d'un puig, una escola com un castell. La gent que hi vivia era de bona mena: divertits, participatius, llestos, treballadors, xerraires, encuriosits... Vivien tots junts de setembre a juny. I a l'estiu, se n'anaven de vacances a recuperar forces per retrobar-se amb ànim renovat.

Però vet aquí que a principi de curs van rebre la visita inesperada d'un senyor de cara fosca i mirada grisa. «Com es diu, senyor?», li va preguntar una nena. «Senyor Estrès», li va respondre amb veu enrogollada. I des d'aquell dia, veient el bon ambient que regnava en aquell castell va mirar de fer tot el possible per minar-lo. Boicotejava, donava presses, trucava pel mòbil tota l'estona, feia soroll... Però aquella gent se'l mirava de reüll i no li feia cas. Ja se'n cansarà. Però no es cansava. Mai no es cansava. I, és clar, començava a molestar de debò. Fins i tot alguna vegada el senyor Estrès va tenir la sensació que se'n sortiria.

I va arribar la primavera. I el castell va celebrar la seva gran festa. Foc, jocs, menjar a dojo, música, rialles, van omplir els murs del Puig. Mai l'ambient havia estat tan fantàstic. El senyor Estrès s'ho mirava de lluny, estressat, mossegant-se les ungles mentre contemplava el seu fracàs. El que més el molestà fou la indiferència amb què l'havien tractat. I se'n va anar a provar sort en un altre castell.

La gent del Puig van respirar veient com marxava, muntanya avall, fent voleiar les seves negres vestidures. «Tornarà?», es preguntaren. I el més petit de tots va dir: «Tant se val si torna. El curs que ve encara serà millor!»

Juny 2003
Dediquem aquest Full Plegat als que fins ara eren de sisè.
El món és vostre.

EL CURS PLEGAT

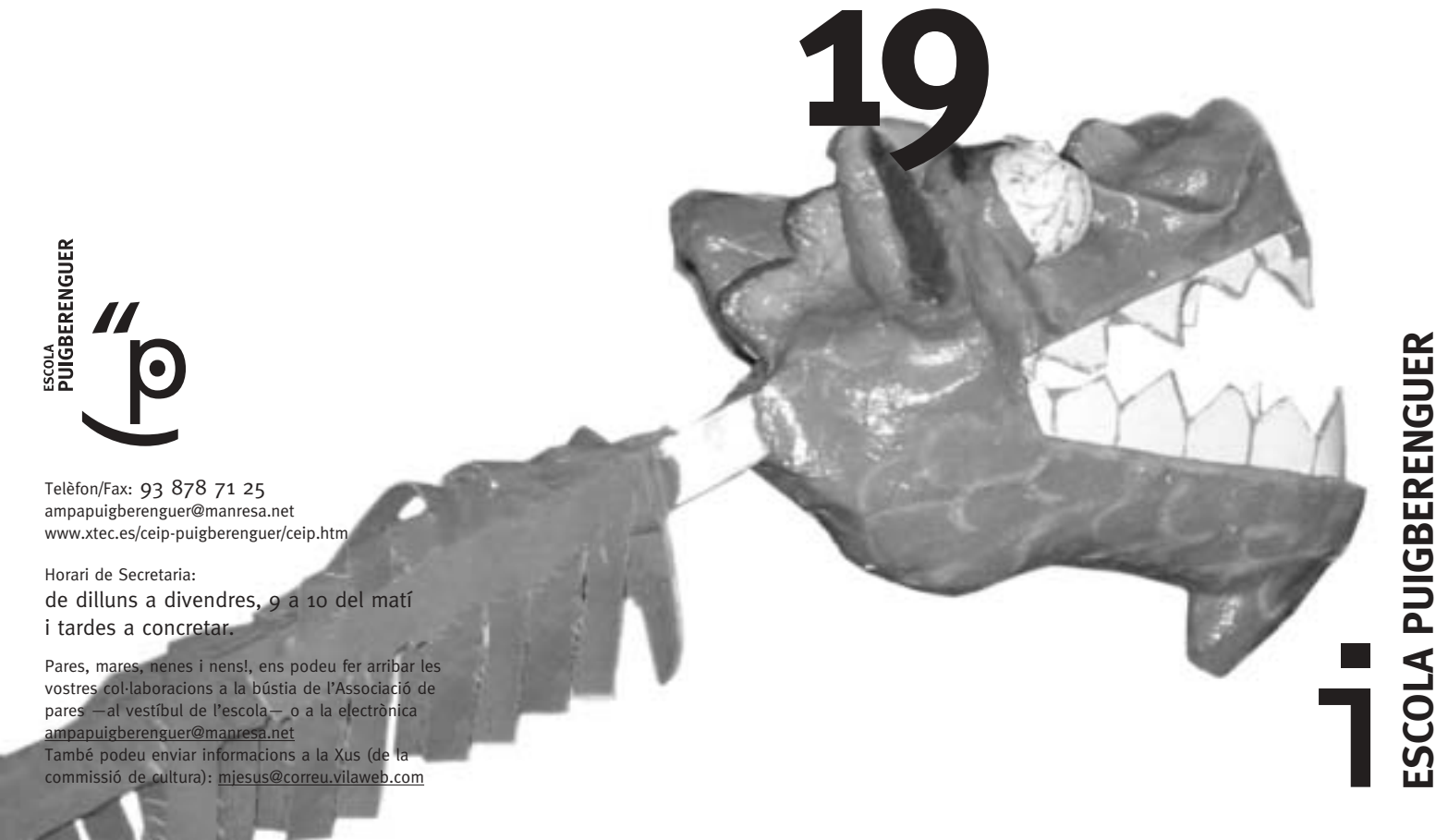
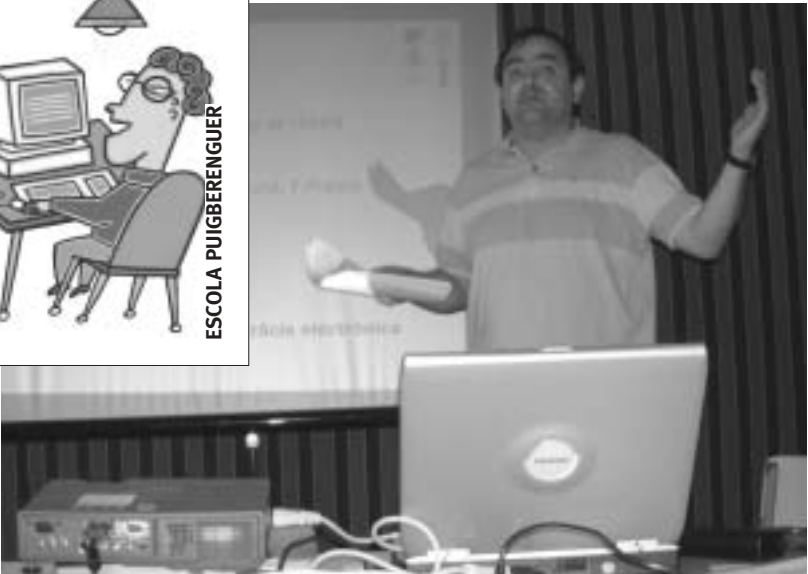
19

ESCOLA
PUIGBERENGUER
“(p)

Telèfon/Fax: 93 878 71 25
ampapuigberenguer@manresa.net
www.xtec.es/ceip-puigberenguer/ceip.htm

Horari de Secretaria:
de dilluns a divendres, 9 a 10 del matí
i tardes a concretar.

Pares, mares, nenes i nens!, ens podeu fer arribar les vostres col·laboracions a la bústia de l'Associació de pares —al vestíbul de l'escola— o a la electrònica ampapuigberenguer@manresa.net
També podeu enviar informacions a la Xus (de la comissió de cultura): mjesus@correu.vilaweb.com

ESCOLA PUIGBERENGUER

El curs que ve, més variat i millor!

La comissió, després de valorar les activitats extra-escolars, ha arribat a la conclusió que s'ha de buscar millor qualitat en l'oferta i també millor qualificació dels monitors.

Han sortit algunes propostes concretes: circ i màgia i jardineria, com a novetats. I d'altres per estudiar: balls de saló, ritmes africans... En rebrem notícies abans que comenci el nou curs.

El gegants continuen creixent

Els gegants ja tenen cara i ulls. La geganteta ja té el rostre ben definit. I el senyor gegant l'han pintat entre tots els nens que van voler participar a la Festa de la primavera... en un full, és clar. Ara, per fi, li veurem la cara. De moment, la Comissió de Gegants vol guarnir-los bé, però hi ha molta feina. Si algú s'hi vol apuntar, serà ben rebut.

L'Escola d'Estiu

S'han sentit veus que l'escola d'aquest any sortia cara. Hem de pensar que hi ha un seguit de persones que han treballat fort per que tot pugui sortir a l'hora i buscar els millors preus. No es busca benefici. I si per part dels pares hi han suggeriments, la comissió els rebrà amb molt de gust.

Ens deixen un record

Ja heu vist el mural dels de 6è? Si la resposta és afirmativa, de ben segur que haureu quedat bocabadats. Una obra que podíeu admirar al vestíbul de l'escola. Se'n van, amb un adéu plàstic i emotiu. Bona sort *petits!* Sempre us recordarem.

Lent, però segur

Com expliquen els de la Comissió de l'Entorn, les obres dels lavabos encara no estan acabades, esperem que ho estiguin per al curs vinent ja que van a ritme lent. A més, aquest estiu l'Ajuntament ha previst pintar el vestíbul interior de l'escola. La taula de ping-pong ha estat un èxit.

Xerrar per xerrar?

El cicle de xerrades que vam començar el curs passat s'ha consolidat. Si teniu inquietuds, idees, propostes, feu-les saber a la Montse Peláez o a qualsevol dels membres de la Comissió de Cultura.

Olímpics per sempre

Ha nascut una nova comissió a l'Ampa: la Comissió d'Esports. Ja hi ha algunes persones que hi treballaran.

Sobre rodes

Els problemes econòmics que havia generat el transport escolar, sembla que ja s'han arreglat. Ja no hi ha dèficit i la Comissió de Transport rutlla... sobre rodes.

Bon profit!

Tot rutlla al menjador. La Comissió informa que la verdura i les sopetes van sortint a un bon ritme...

La millor Festa

S'ha de dir amb lletres grosses: la d'aquest any ha estat **LA MILLOR FESTA DE LA PRIMAVERA**. No un dia, sinó una nit i un dia; un sopar amb més de sis-cents comensals; noves activitats; nous jocs; més participació que mai. Un nou format de Festa. Tothom tenia moltes ganes de celebrar-ho. I quan hi ha ganes, les coses surten bé. Teníem ganes de trobar-nos, malgrat la Beth i el seu paperet eurovisiu, i malgrat que el mal temps va voler aigualir la festa, al final, però no ho va aconseguir. Els de la Comissió de Festes s'ho han *currat* molt, i això s'ha notat. **UN GRAN APLAUDIMENT.** I els de la comissió de Delegats, i la comissió del Correfoc, i els mestres, i els de la cuina, i els del bar, i els pares i mares pastissers, i l'incansable Pius, punxant discos. **MÉS APLAUDIMENTS.** A tots, moltíssimes gràcies per aquest èxit. La millor festa per a una millor escola.

PREPARATIUS

Tota l'escola es va revolucionar: carpes, taules, inflables, escenari, banderoles, megafonia... Tothom treballant. Fins i tot els nens van ajudar en el muntatge. I el cervell de la moguda, el Pep, organitzant.

Quantes llesques es van servir? El que sí que sabem és que una colla de mares i pares es van passar hores sucant... pa.

Treballar per triomfar. Un munt de mares i pares muntant taules, fent el sopar, servint, amb moltes ganes, amb molta cura i amb molt d'ofici. Tot per a una il·lusió.

N'hi havia que no els hi cabia ni el menjar en el plat ni la satisfacció en el cos.

I a la nit de divendres, vam mirar els estels.

ELS GRANS TELONERS

Els cursos de cinquè i sisè ens van oferir un recital de cançons en anglès.

La tarda del dissabte va ser la traca final. Hi faltava algú? En PEP CALLAU i els PEPSICOLEN van tancar la Festa. I fins i tot van aconseguir, amb la calor que feia, que un patac d'aigua ens refresqués una mica.

PREVISIONS DESBORDADES

No se n'hi van apuntar cent, ni dos-cents: van ser sis-cents. Pares, mares, nens, avis, àvies, tietes, cosines, amics, tots amb gana. Llargues cues i bon rotllo.

El CORREFOC va canviar de nit. Després de sopar, amb la panxa plena, vam tastar el foc infernal dels diables de la Puigberenguer. Un clàssic de l'escola.

El dissabte els jocs van omplir l'escola. Al matí, el primer torneig-vermut de bitlla catalana va alterar els ànims de pares... i de mestres. I a la tarda, la **GRAN FIRA BOJA**.

L'ESCOLA MÉS DOLÇA

El concurs era la gran excusa perquè tothom es llepés els dits amb els pastissos d'excel·lents pastissers novells.

